

«خاطرات امیر اصلاان افشار» آخرین رئیس کل تشریفات محمد رضا شاه

Farewell Iran: A Century of Memories

عنوان کتابی است که به زبان انگلیسی به وسیله انتشارات ایبکس (Ibex) در آمریکا منتشر شده است. این کتاب چکیده بیش از ۱۸۰ ساعت گفتگو علی میرفطروس با امیر اصلاان افشار دیپلمات نامدار و آخرین رئیس کل تشریفات محمد رضا

شاه است که بین ماه‌های آوریل ۲۰۱۰ تا اکتبر ۲۰۱۱ در «نیس» (فرانسه) انجام شده است. به نوشته میرفطروس، وسعت موضوعات و حافظه دقیق، سرشار و رشک‌انگیز دکتر امیراصلاان افشار، خاطرات وی را بسیار خواندنی می‌کند. خاطرات دکتر افشار - اساساً - شامل یک دوره ۴۴ ساله، از ظهور فاشیسم هیتلری در آلمان تا ظهور آیت‌الله خمینی در ایران است. امیراصلاان افشار در تهران متولد شد و به سال ۱۹۳۵، برای تحصیلات عازم آلمان (برلین) شد. وی پس از پایان دوره متوسطه، وارد دانشگاه برلین شد و سپس در سال ۱۹۴۲ در رشته علوم سیاسی از دانشگاه وین (اتریش) درجه دکترا را اخذ کرد.

در دوران خدمت خود دارای پست‌های مهم و حساس بوده، از جمله:

- وابسته سفارت ایران در هلند و رابط دادگاه لاهه به هنگام ملی شدن صنعت نفت (۱۹۵۲)
- نماینده ایران در کنفرانس آسیا - آفریقا، باندونگ اندونزی (۱۹۵۵)؛ عضو بنیاد آیزنهاور (۱۹۵۵-۱۹۵۶)؛ نماینده ایران در کمیته اقتصادی مجمع عمومی سازمان ملل متحد (۱۹۵۸ و ۱۹۵۹ و ۱۹۶۱)؛ - سفیر ایران در اتریش (۱۹۶۷-۱۹۶۹)؛ رئیس شورای حکام سازمان بین‌المللی انرژی اتمی در وین (۱۹۶۸-۱۹۶۹)؛ سفیر ایران در آمریکا و مکزیک (۱۹۶۹-۱۹۷۳)؛ سفیر ایران در آلمان (۱۹۷۳-۱۹۷۷)؛ و سرانجام، رئیس کل تشریفات دربار شاهنشاهی در آستانه انقلاب (۱۳۵۵-۱۳۵۷)

امیراصلاان افشار، ۳۰ بهمن ماه در ۱۰۱ سالگی، در خانه خود در جنوب فرانسه درگذشت.

کتاب خاطرات امیر اصلاان افشار در سایت آمازون قابل خرید است. در ضمن این کتاب به فارسی نیز ترجمه و در ایران منتشر شده است.

«زمین زهری»

نویسنده: محمد آصف سلطان زاده

«زمین زهری» داستانی دراماتیک است از محمد آصف سلطان زاده که به وسیله نشر نی در ایران منتشر شده است.

این داستان درباره مردی افغانستانی است که از سال ۲۰۰۱ به سرتاسر افغانستان سفر می‌کند و به خنثی کردن مین (یا با تلفظ افغان‌ها: ماین) در سرزمینش می‌پردازد. مین برای مرد وجهی نمادین از سرزمین افغانستان می‌شود چرا که از جمع آوری مین به رنج سرزمین افغانستان می‌رسد.

محمد آصف سلطان زاده متولد کابل است. در بیست سالگی، با حمله شوروی به افغانستان، ابتدا به پاکستان و سپس به ایران مهاجرت کرد. او هم مثل خیلی از مهاجران افغانی در ایران به کارگری مشغول شد. اما استعداد نویسندگی‌اش باعث شد که اولین مجموعه داستان کوتاهش (در گریز گم می‌شویم - ۱۳۷۹) را به چاپ برساند که جایزه گلشیری را هم برای آن دریافت کرد. سال ۱۳۸۰ سلطان زاده به عنوان مهاجر افغانی از ایران اخراج شد؛ اما دانمارک به او پناهندگی داد و اکنون او ۲۰ سال است که ساکن کشور دانمارک است و در این مدت، به زبان فارسی، داستان و رمان نوشته و اکثر کتاب‌هایش را در ایران هم منتشر کرده است.

«زائران کوهستان مه آلود» نوشته محمدرضا بایرامی است که به تازگی به چاپ دوم رسیده و از سوی انتشارات کتاب نیستان وارد بازار نشر شده است. نویسنده در این کتاب نیز از جغرافیا و زیست‌بوم روستایی ایران استفاده بهینه‌ای در خلق موقعیت‌های داستانی داشته است. داستان سفری به کوهستانی در روستایی دور که هر ساله برگزاری مراسم مذهبی سنتی خاصی گروه بسیاری را از گوشه و کنار کشور به سوی خود می‌کشاند. اما این بار مسافران داستان در مسیر با مسائل و مشکلاتی رو به رو می‌شوند و آنها مجبورند با به خطر انداختن خودشان راه تازه‌ای برای رسیدن پیدا کنند.

زائران کوهستان مه آلود

نویسنده محمدرضا بایرامی

